

Het leven van Job

Het boek Job is een groots literair werk. Het is namelijk geschreven in de Hebreeuwse dichtvorm, behalve hoofdstuk 1+2 en het einde van het boek.

Ook de toespraken van Job's vrienden zijn in de Hebreeuwse dichtvorm opgeschreven, dus toen ze in werkelijkheid met Job spraken, was dat niet in dichtvorm.

Het is dus een literair bewerkt boek van gebeurtenissen, die werkelijk hebben plaatsgevonden in het leven van Job.

Luther zei van dit Bijbelboek: "Het grootste en mooiste van alle bijbelboeken".

In een goed Nederlands woordenboek staan woorden en gezegden, die rechtstreeks afkomstig zijn uit het boek Job. De figuur van Job is dus nog actueel in Nederland en daarbuiten.

- Wanneer iemand veel geduld opbrengt in één of ander lijden, dan wordt van zo iemand gezegd dat hij of zij "een Jobsgeduld heeft.
- En wanneer iemand door een auto ongeluk om het leven komt, en de familie wordt daarover ingelicht door de politie, dan hebben we het over een Jobsjiding.
- Of wanneer een christelijk gezin een klein kind moet verliezen, dan wordt soms boven de rouwkaart geschreven: "De Heere heeft gegeven, de Heere heeft genomen; de Naam van de Heere zij geloofd." (Job 1:21).
- En sommigen van u kennen mogelijk het christelijke lied, dat begint met de

woorden: "Ik weet, dat mijn Verlosser leeft" (Job 19:25).

Er zijn twee theologische uitleggingen voor de betekenis van de naam Job. De ene zegt dat zijn naam "de aangevochtene" betekent en de ander zegt: nee, zijn naam is van een Arabisch werkwoord afgeleid en betekent "de vrome". Als we beide uitleggingen van zijn naam combineren, dan houden we het op: "de aangevochte vrome".

Laten we niet denken bij het lezen van het boek Job, dat zulke beproevingen die hem overkwamen, ook ons zullen overkomen.

Onze goede en barmhartige hemelse Vader is – zoals 1 Cor. 10:13 ons leert - getrouw, Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat wij aankunnen, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.

Wij worden dus nooit boven vermogen verzocht; dat zal God niet toelaten.

Job was in zijn tijd wereldkampioen in de godsvrucht want God zegt van hem in 1:8 *Want er is niemand op aarde zoals hij, hij is godvrezend en keert zich af van het kwaad.*

Hij kreeg zogezegd een speciale behandeling die hem (1) enerzijds gering maakte in eigen ogen en (2) anderzijds meer inzicht gaf in de majesteit en soevereiniteit van God.

Aan het einde van de beproeving kroonde God hem met meer zegen dan hij ooit daarvoor ervaren had.

Jacobus 5:11 vertroost ons met de woorden *U hebt gehoord van de volharding van Job, en u hebt de uitkomst van de Heere*

gezien, dat de Heere vol ontferming is en barmhartig..

Van belang is, dat Job in de beproevingen niet zondigde met zijn mond. We lezen meerdere keren van hem: *In dit alles zondigde Job niet en schreef hij God niets ongerijmds toe..*

God dooert onze beproevingen. Hij wil om te beginnen ons leren om niet te zondigen met onze mond als we een lekke band krijgen of een kras op onze nieuwe auto. Of als een klein kind tegen ons aan stoot en er koffie gemorst wordt op onze nette kleren.

- Het boek Job handelt over het probleem van het lijden.
- De hemelse achtergrond van Job's lijden wordt onthuld.
- Job blijkt de inzet te zijn van een strijd tussen God en satan.

De satan beweert namelijk tegen God, dat Job de Heere dient om het profijt en als dat wegvalt, zal die vroomheid ook wel overgaan.

Gods houding ten opzichte van deze beschuldiging is zoiets als: "nu, dat zullen wij dan wel eens zien!" Hij laat de satan toe om Job van alles te beroven en zie: Job doorstaat de proef!

Maar dan zegt de satan, dat de proef niet zwaar genoeg was. En satan krijgt toestemming om Job met boze zweren te slaan, maar onder de voorwaarde, dat Job er niet aan mag sterven.

Ook hier komt Job er goed door. Nadat zijn vrouw tot hem zegt God vaarwel te zeggen lezen we in Job 2:9 zijn reactie:

Zouden wij het goede wel van God ontvangen en zouden we het kwade niet ontvangen? En dan de prachtige woorden: "In dit alles zondigde Job met zijn lippen niet."

We gaan lezen in Job 1:1 en verder:

1 Er was een man in het land Uz, zijn naam was Job. En die man was vroom en oprecht; hij was godvrezend en keerde zich af van het kwaad. .

2 Er werden zeven zonen en drie dochters bij hem geboren.

3 Aan vee bezat hij zeventuizend schapen, drieduizend kamelen; vijfhonderd juk runderen, en vijfhonderd ezellen. Verder had hij een zeer groot aantal slaven, zodat deze man aanzienlijker was dan alle mensen van het oosten..

Sommige schrijfkenners beweren dat het land Uz vermoedelijk lag in het zuidoosten van Palestina. Andere schrijfkenners zeggen dat dit land mogelijk daar lag, waar de Eufraat en de Tigris stromen, ergens achter Damascus.

Dit lijkt het meest aannemelijk want in Genesis 10:21/23 wordt Uz genoemd als de kleinzoon van Sem, en die leefde in het gebied waar de Eufraat en de Tigris stromen. Van Job wordt in vers 3 genoemd dat hij aanzienlijker was dan alle mensen van het oosten.

Gezien de leeftijd van Job (circa 210 jaar) leefde hij waarschijnlijk in de tijd van de patriarchen, en dat zijn de aartsvaders, die nog zulk een hoge leeftijd bereikten.

Aan het einde van het boek Job wordt geschreven dat hij na zijn beproeving nog

140 jaar leefde en schriftkenners schatten zijn leeftijd op ongeveer 70+140=210 jaar.

Zijn bezit : Allereerst in vers 2

Het geluk, waarmee God zijn vroomheid bekroont, komt allereerst uit in de rijke kinderzegen die God hem en zijn vrouw schonk.

Volgens Psalm 127:3 een bijzondere gunst van God (Zie, kinderen zijn het eigendom van de Heere, de vrucht van de schoot is Zijn beloning..

God beloonde Job 's vroomheid ook met overvloedige rijkdom: 7000 stuks schapen, 3000 kamelen en kamelen deden dienst als vervoermiddel; dit wijst op een uitgebreid grondbezit van Job en handelsverkeer.

500 juk runderen (runderen worden paarsgewijs als trekdiere gebruikt, vooral voor de ploeg. Daaruit blijkt dat Job ook landbouw op grote schaal uitoefende).

500 ezellen. De ezelin geldt in het Oosten voor kostbaarder bezit dan de ezel, niet alleen om haar lichtere gang, maar ook met het oog op de fokkerij.

En een zeer grote slavenstoet om dit grote bedrijf in de running te houden.

4 Zijn zonen nu waren gewoon om een maaltijd aan te richten, ieder op zijn beurt, in eigen huis. Zijn stuurden dan boden en nodigden hun drie zusters uit om met hen te eten en te drinken.

Ieder op zijn beurt lijkt wel op het vieren van hun geboortedag, een verjaardagsfeest dus.

5 Het gebeurde dan, als de dagen (in het Oosten was het gebruikelijk dat zo'n feest

een week kon duren), van de maaltijden voorbij waren, dat Job hen bij zich riep en hen heiligde.

Hij stond 's morgens vroeg op en bracht brandoffers, voor ieder van hen één, want Job zei: Misschien hebben mijn kinderen gezondigd en God in hun hart vaarwelgezegd. Zo deed Job alle dagen.,

Uit vers 13 blijkt dat er bij deze feestmaaltijden ook wijn geschonken werd en Job was er beducht voor dat zij in hun feestvreugde zich te buiten zouden gaan en door onmatigheid Gods geboden zouden overtreden.

6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de Heere, dat ook de satan in hun midden kwam..

Blijkbaar hield God om het zo te zeggen: "inspectie zittingen". Met de "zonen van Gods" worden de engelen bedoeld. Ook de gevallen engelen waren oorspronkelijk goede engelen en volkomen schoon en gaaf door God geschapen.

De "zonen Gods" kwamen om zich voor de Heere te stellen, en onder hen kwam ook de satan.

Doordat dit in het boek Job vermeld staat, wordt ons de hemelse achtergrond van Jobs leven en beproevingen duidelijker.

7 Toen zei de Heere tegen de satan: Waar komt u vandaan? En de satan antwoordde de Heere en zei: Van het rondtrekken over de aarde en van het rondwandelen erover.

8 De Heere zei tegen de satan: Hebt u ook acht geslagen op Mijn dienaar Job? Want er is niemand op de aarde zoals hij, een

vroom en oprecht man, hij is godvrezend en keert zich af van het kwaad.

God is blij met Job; Hij noemt hem "Mijn dienaar". En waarom is Hij zo blij met hem: "niemand op de aarde is als hij, een vroom en oprecht man, hij is godvrezend en keert zich af van het kwaad. ".

Job was in de ware zin des woords een vroom man, een integer man die God zocht en diende. Hij was ook oprecht en dat is eerlijk. Hij was een man die God vreesde en respect voor Hem had en dat uitte zich in het feit dat hij "zich afkeerde van het kwaad ".

Hij onderzocht het kwade niet. Een christen schreef eens: "Onderzoek nooit de brede weg." Nee, Job keerde zich af van het kwaad. Dat zo'n hart en gezindheid ook in ons altijd gevonden mag worden door God.

9 Toen antwoordde de satan de Heere en zei: Is het zonder reden dat Job God vreest?

Satan bedoelt te zeggen dat Job God dient om er zelf beter van te worden. "Hij dient U om het profijt". De uitdaging van satan luidt: Neem zijn bezit weg en hij zegt U openlijk vaarwel!

God had Zijn trouwe dienstknecht en zijn huis en al wat hij bezat beschermd en gezegend:

10 Hebt U niet voor hem en voor zijn huis en alles wat hij heeft, een beschutting gemaakt? Het werk van zijn handen hebt U gezegend en zijn vee breidt zich steeds verder uit in het land..

11 Maar steek toch Uw hand uit en tref alles wat hij heeft. Voorwaar, hij zal U in Uw aangezicht vaarwelzeggen.

De satan daagt God uit tot een soort van weddenschap en God gaat hierop in.

12 De Heere zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken.

En de satan ging weg van het aangezicht van de Heere.

Uit de verzen 13 t/m 20 blijkt dat Job op één dag door een aantal rampen al zijn bezit aan vee en een groot aantal knechten en al zijn kinderen kwijtraakte.

De reactie van Job zijn de bekende woorden in de verzen 21 en 22:

De Heere heeft gegeven en de Heere heeft genomen; de Naam van de Heere zij geloofd! In dit alles zondigde Job niet en schreef hij God niets ongerijms toe..

De satan is niet tevreden met dit resultaat en daagt God opnieuw uit. We lezen dat in Job 2:1 t/m 10:

De satan krijgt permissie om Job te beproeven met ziekte en hij sloeg Job met boze zweren van top tot teen (v.7)

De satan krijgt het ook nog voor elkaar om de vrouw van Job aan zijn kant te krijgen en dat lezen we in de verzen 9 en 10:

9 Toen zei zijn vrouw tegen hem: Houd je nog steeds vast aan je vroomheid? Zeg God vaarwel en sterf!

10 Maar hij zei tegen haar: Je spreekt zoals één van de dwaze vrouwen spreekt.

Zouden wij het goede wel van God ontvangen en zouden we het kwade niet ontvangen? In dit alles zondigde Job met zijn lippen niet.

Maar als dan de genezing uit blijft, komen de "waaroms" bij Job naar boven.

Dat blijkt uit hoofdstuk 3 de verzen 11-12-16-20-23.

Van zijn drie vrienden kan het volgende in het kort gezegd worden:

Ze begonnen bijzonder goed en leefden zich het lijden van hun vriend Job in door niets tegen hem te zeggen:

Job 2:12/13

Toen zij hun ogen van veraf opsloegen, herkenden zij hem niet. Zij begonnen luid te huilen; daarbij scheurde ieder zijn bovenkleed en ze strooiden stof naar de hemel over hun hoofden.

Zo zaten zij met hem op de aarde, zeven dagen en zeven nachten. Niemand sprak een woord tot hem, want zij zagen dat het leed zeer hevig was.

In het kort kan van de toespraken van zijn vrienden het volgende gezegd worden:

Elifaz was aanvankelijk vriendelijk in zijn benadering; hij wordt vuriger als Job aan zijn onschuld vasthoudt en krijgt daardoor wat antipathie tegen Job.

Elihu (de laatste spreker) zegt ook wijze dingen zoals in Job 36:15 waar hij zegt:

God redt de ellendige in zijn ellende, en in de onderdrukking opent Hij hun oor..

Paulus haalt in 1 Cor. 3:19 een woord van Elifaz aan als volgt: "*Hij vangt de wijzen in hun sluwheid.*" Die uitspraak van Elifaz staat in Job. 5:13.

Hoewel er niemand op aarde was zo vroom als Job, wilde God hem door het lijden tot nog grotere heerlijkheid brengen.

In Hebr. 2:10 staat: *Want het paste Hem, om Wie alle dingen zijn en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, om veel kinderen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun zaligheid door lijden zou heiligen.*

Dat is Gods grote doel met ons; Hij wil veel kinderen (zonen) door lijden heen tot heerlijkheid brengen. Zijn heerlijkheid zijn o.a. zijn deugden. God wil ons veranderen naar het beeld van Jezus en dat gaat door lijden heen.

Bildad benadert het lijden van Job theologisch. Zegt uiteindelijk tegen Job dat hij onzin zit te kletsen.

Sofar (de jongste van de drie) spreekt als een "Jan met de botte bijl". "Je moet wel een gigantische zondaar zijn dat dit jou overkomt."

Maar Job roept het uit in Job 16:19/20
Ook nu, zie, in de hemel is mijn Getuige, en mijn Pleitbezorger is in de hoogten. Mijn vrienden bespotten mij, maar mijn oog weent tranen tot God.

Uit Job 31 blijkt de vroomheid en oprechtheid van Job:

I Ik heb een verbond gesloten met mijn ogen; hoe kan ik dan begerig naar een jonge vrouw kijken?

Dat deed Job dus niet, hoewel hij niets wist van de woorden van Jezus in Mt. 5:28 *Maar Ik zeg u dat al wie naar een vrouw kijkt om haar te begeren, in zijn hart al overspelt met haar gepleegd heeft.*

Job 31:7 *Als mijn schreden van de weg zijn afgeweken, en mijn hart mijn ogen gevolgd is.*

Dus Job zag wel eens wat, wat niet deugde. Hij zag wel eens onrecht of onreinheid: maar zijn hart volgde zijn ogen niet.

Job 31:25 *Job verheugde zich niet, omdat zijn vermogen zo groot was.*

God bracht een keer in het leven van Job, toen hij voor zijn vrienden gebeden had (Job. 42:10) en zijn bezit kreeg hij dubbel terug.

Zijn vrienden bedoelden het goed maar beoordeelden de oorzaak van zijn lijden verkeerd. Dit deed Job pijn maar hij bad voor hen en vergaf hen en daarna bracht God een keer in het leven van Job.

Opnieuw kreeg hij 7 zonen en 3 dochters en als aards extraatje wordt nog genoemd in 42:15

Zulke mooie vrouwen als de dochters van Job waren er in heel het land niet te vinden.

Wat zijn dochters betreft: Job gaf aan zijn dochters mooie en leuke namen. Hij noemde zijn eerste dochter *Jemima* en dat betekent: duifje. Ze noemden hun dochter ons duifje.

Hij noemde zijn tweede dochter *Kezia*. Uit de schors van de kassia plant wordt kaneel bereid. Haar naam betekent dus ongeveer:

Geurig als kaneel. Men zou kunnen zeggen: zij noemden hun dochter "ons kaneelgeurtje".

Zijn derde dochter noemde hij *Kerenhapuch* en dat betekent letterlijk: zalfhoorn. Een hoortje met geurende zalf. Men zou kunnen zeggen: zij noemden hun dochter "ons zalfhoortje".

Tot slot nog drie schriftwoorden uit het nieuwe testament die voor ons gelden:

Jac. 5:11

Zie, wij prijzen hen gelukkig die volhardden. U hebt gehoord van de volharding van Job, en u hebt de uitkomst van de Heere gezien, dat de Heere vol ontferming is en barmhartig.

1 Cor. 10:13

Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.

Hebr. 2:10:

Want het paste Hem, om Wie alle dingen zijn en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, om veel kinderen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun zaligheid door lijden zou heiligen.

Job werd gezegend met aardse zegeningen als beloning na zijn lijden. Voor ons in het nieuwe verbond gelden hemelse zegeningen.

En zoeken wij eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, dan zullen alle dingen ons erbij gegeven worden. Mt. 6:33.